Tuletko mukaan?

— Tehkäämme yleinen ryntäys ja ryhtykäämme ajoissa keräämään joulu- ja uudenvuoden onnentoivomuksia. Toveriin ja Toverittareen.

Kaikki toverit ja toverittaret — kautta koko läntisen rintaman — mukaan.

Nimilistat ovat asiamiehillemme postitetut.

Kämpiköillä ja pienillä paikkakunnilla, joissa ei ole asiamiehiämme tai missä tahansa toverit luulevat voivansa kerätä jouluonnitteluja, niin pyytäkää keräyslistoja konttoristamme.

Kaikki pienimmätkin paikkakunnat mukaan!

Toverit, teistä riippuu, kuinka mahtavat onnentoivotusnumerot saamme tällä vuodella julkaista.

Muistakaa, että yhteistyö tuottaa tuloksia, niin ollen tarvitaan jokaisen myötävaikutus onnistuaksemme.

Oletko sinä mukana?

---

tomalla kuvalla varustettu anarkistinen lentolehtinen (englanninkielinen). Tässä kirjeessä tämä epäonnistunut "suomalainen" santarmisielu selittää, että hän muka tuli Työväentalolta tiedustelemaan joitakin asioita ja hän sai sieltä ainoastaan tällaisen vastauksen, mukana seuraavan lentolehtisen, joka hänelle muka annettiin Työväentalolta ja että sieltä löytyy näitä samallaisia lentolehtisiä enemmänkin Työväentalon kirjastosta vanhojen kirjojen sisältä. Kirjasto tarkastettiin, vaan mitään lentolehtistä ei sieltä löytynyt. **Santarmien yritys lainattujen kirjojen sisällä kulettaa Työväentalon kirjastoon mainittua lentolehtistä ja sitten tehdä ilmianto polliseille, on jostain syystä epäonnistunut.** Ilmiantaja on ehkä ollut liian hätäinen tehdessään ilmiantonsa. Kirja tai kirjat, joiden sisällä oli aikomus lehtisiä kirjastoon kulettaa, eivät kai vielä ole joutuneet takaisin lainakirjastoon, koskapa ei mitään lentolehtisiä kirjastosta löytynyt. Mutta että nämä ryssäläis-mallisen santarmin epäonnistuneet irvikuvat tällaistakin juonta yrittävät on jotain sellaista, joka voi muodostua vain santarmillista saastaa sisältävässä kuusamolaisessa päänupissa. Poliisit huomasivat heti että ilmiantajalla oli kostotoimenpide mielessä ja kehottivat erikoisesti varovaisuuteen etteivät vehkeilijät menestyisi yrityksissään. — Raiv.

I. W. W.-LÄISET OIKEASSA.

"Ammattitaito häviää", sille teorilallehan se uusi mahtava unio on rakennettu. Se näkyy nykyään hyvin pitävän paikkansa. Europassa on viime vuosina "tuotannollinen kehitys" tehnyt keisarin ammatin tarpeettomaksi siinä määrässä, että nyt toisia pannaan pois viralta ja toiset kuittaavat itse.

OLIPA SIINÄ VAUHTIA.

Pittsburgista, Pa., ilmotetaan, että muuan sikäläinen ilmailija on lentänyt De Haviland-koneella yhdessä tunnissa ja 45 minuutissa Daytonista, Ohio, Pittsburgiin, Pa., jota matkaa on 228 mailia.

Todellakin saavutus, joka tekee matkat sangen vähäpätöisiksi. Ilmailijalla oli mukanaan toinen henkilö hoitamassa konetta.

Sekatyöläinen

Kirj. Eug. V. Debs.

Sekatyöläisen osana on aina ollut halveksiminen, huolimatta siitäkin, että hän on yhteiskunnallisen rakenteen pääasiallisin kannattaja ja kaiken sivistyksen ylläpitäjä. Ilman sekatyöläistä kukistuisi kaikki yleiseen kaaokseen.

Työläistenkin keskuudessa, jossa toki luulisi kunnioitettavan kaikenlaista rehellistä työtä, annetaan sekatyöläisen tuntea, että häntä enemmän siedetään kuin oikeutetaan luokkansa täysarvoiseksi jäseneksi. Sortavimmat ja raaimmat aristokraatit mitä olen koskaan tavannut, ovat olleet työväenluokan ammattilaisten ja puol'ammattilaisten keskuudessa. Ne ovat sulkeutuneet omiin ahtaisiin unioihinsa, säätäneet estävän korkeat sisäänpääsymaksut, aidottaneet itsensä niin röyhkeällä ja nenäkkäällä tavalla millä koskaan on mahdollista herättää vastenmielisyyttä ajattelevissa ihmisissä.

Näiden pikku-aristokraattien mielestä näyttää sekatyöläinen jos suinkin mahdollista, vielä paljoa orjamaisemmalta ja alhaisemmalta kuin koskaan yläluokkalaisten silmissä. Onnellisesti kyllä, kaikki tämä alkaa jo olla ohitse. Koneteollisuus on alistanut kaikki nämä ylimysmieliset ja heidän muodostamansa uniot samalle tasolle toisten työläisten kanssa ja loppujen on seurattava aikanaan.

Työväenliike ei nykyisin enää halveksu ja viero sekatyöläistä. Joissakin valituissa uniopiireissä häntä ehkä vieläkin kohdellaan ylenkatseella, mutta yleisesti ottaa hän jo oikeutetun paikkansa siinä valtavassa teollisuusliikkeessä, joka leviää yli koko mailman.

Sekatyöläinen kärsii enimmän kapitalistisesta järjestelmästä ja on sen poljetuin uhri. Hän se on jolla ei ollut tilaisuutta ammattiopintoihin, ei mahdollisesti ole koskaan nähnyt kouluhuonetta sisäpuolelta. Hän se on joka jo lapsena ajettiin olemassaolon taisteluun, ilman mitään valmistautumista sen varalle. Aikaisemmasta lapsuudestaan on hän tehnyt mailman likaisimmat, tarpeellisimmat ja hyödyllisimmät työt, saaden palkakseen ainoastaan potkuja ja halveksumista.

Sekatyöläinen on menneisyydessä ollut yhteiskunnan kaikkien aineksien uhrina, vieläpä oman luokkansakin. Hän on ollut kaikkien saaliina ja huvittelun välineenä. Alemmaksi kuin hän on, ei olisi mahdollista päästä.

Ja kuitenkin on työväenluokan varsinainen sydän aina ollut sekatyöläisessä, ja näissä enimmän halveksituissa ja hyljityissä löydämme me työväenluokan uskollisimmat ja jaloimmat jäsenet.

Sekatyöläinen on oikeastaan ainoa joka tuntee kapitalistisen järjestelmän koko sorron ja puristuksen ja käsittää kapitalismin täydellisen ja kauhean merkityksen työväenluokalle. Hän on yhteiskunnan pohjalla, kantaa koko sen taakan ja kärsii puutteita ja kurjuutta, joka ei tule kenenkään muun osaksi.

Sekatyöläisen kohtaloon ei ole kiinnitettynä ainoastaan koko työväenluokan, vaan koko ihmiskunnan kohtalo ja on hänen vapautumisensa koko ihmiskunnan vapautumisen ehtona.

Kapitalismi painaa kaikki työläiset palkkaorjuuden samanlaiselle tasolle, se riistää heiltä kaikki ne ominaisuudet, jotka ovat työväenluokan solidarisuuden tiellä ja vastapalkkioksi syövyttää koko työväenluokan-proletariaatin kapinahengellä.

Sekatyöväestö muodostaa nykyisin sen perustuksen, jonka päälle työväenliike järjestyy ja vallankumousliike kokoo voimiaan palkkaorjuuden kukistamiseksi.

Ellei kuningas-sanalla olisi niin huono sointu, niin sanoisin minä sekatyöläistä koko työväestön kuninkaaksi. Hän on voittamaton vihollinen eikä ilman häntä voida mitään saada aikaan.

Kaikki kunnioittakoot sekatyöläistä kaikkialla. Hän on osa siitä aineksesta joka muodostaa vallankumoukselliset joukot, sen vallankumouksen, joka vapauttaa sekatyöläiset vallitsevasta orjuudesta ja korottaa sen koko ihmiskunnan kunnioittamaksi.

Voittamattomia esteitä

Ne pari kirjotusta jotka hiljan julkaistiin tässä lehdessä, tarkotuksella herättää joukkoja huomaamaan turmiolliseksi se kahnaus jota tämä joukko on viimevuosien ajan pitänyt yllä tässä maassa, on allemerkinneen mielestä asia, josta ei tulisi esitvksen tekijöiden tarkotuksia panna heti kyseenalaiseksi, kuten jo näytään osalta tehtävän. Muutoin, sivumennen sanoen, se näyttää olevan hyvin opittu läksy, että jos joku sanoo yleisestä mielipiteestä eroavan ajatuksen, heitetään sellaisen ajatuksen ilmaisijalle syytös motiivien epäpuhtaudesta. Sellainen lienee tosin korkeimmassa määrin oikeaoppista, mutta ei se liene terveellisintä elävälle työväen joukkoliikkeelle, ja sitähän me sentään sosialistisen liikkeen tunnustamme olevan.

Tämän kirjottajasta päinvastoin näyttää, että esitvksen tekijöillä on tavattoman hyvä tarkotus, nim. saada työväestö jättämään tekemällä tehdyt menettelytapariidat ja siihen sijaan muodostaa luja ja yhdenmukaisesti yhteistä vihollista vastaan hyökkäävä työväenjärjestö, ja että tämänmoinen yhdyntä olisi mahdollinen, tekisivät sen, yhdynnän, joukot, välittämättä mitä se tai tämä palkattu tai palkkaamatoin johtaja sellaisesta joukkojen yhtymisestä tykkää. Tällaisenaan tämä sovinnonsaantiajatus on, kuten sanoin, mielestäni hyvä. Valitettava vaan on se, että tämänmoinen esitelty sovinto tapaa voittamattomia esteitä.

Ja vielä: minkälaiset esteet? Ensistäänkin: koska sovinnon tekoon tarpeellinen toinen puoli ei myönnä työväenluokan luokkataistelun päämääräksi sosialistisen yhteiskunnan luomista nykyisen palkkaorjuudelle ja yksityisomistusoikeudelle perustuvan yhteiskunnan tilalle. "Jos jotkut yksilöt antavat, meidän joukkoomme lukeutuvista, kannatustaan sosialismin päämäärille, emme suinkaan me sitä voi täysin estää, mutta että sellaista apua antaisimme joukkona, siitä ei todellakaan voida koskaan keskustella vakavasti", lausui V. P:n kirjotuksen johdosta eräs suomalaisten "radikaalien" joukkosieluntulkki, eikä ole epäilystä, etteikö hän tuolla lausunnollaan todella tulkinnut sen joukon mielialaa niin kuin sitä lainkaan tulkita voikaan.

Tulee ottaa huomioon, että tuon joukon johtajat ovat vuosia kestäneellä sosialismin ja sosialistein parjauksella — arvosteluksi sitä ei todellakaan voi, ollakseen heille oikeudenmukainen, sanoa — onnistuneet kasvattamaan tuon joukon enemmistölle sellaisen svvän ja hartaan v i h a n sosialistista työväenluokan vapausliikettä kohtaan, että se ken luulee nyt vetoumuksilla työväenluokan uhattuun asemaan, tämän joukon tuosta heille ikäänkuin toiseksi olemukseksi muuttuneesta, uskostaan luopuvan, hän ei tiedä minkä järkkymättömyyden voimakas uskonto voi ihmiselle antaa. Ja myöntääksemme sen mitä tuon joukon enemmistö todella omaa, on meidän myönnettävä että se omaa tuota uskontoa kyllin riittävästi, pysytelläkseen poissa sosialistisesta liikkeestä.

Eiväthän sovinnon esittelijätkään voi sentään sietää viittaustakaan siihen, että sovinnon saamiseksi olisi tuhottava puolueemme ja sen luomat järjestöt?

Toiseksi: Tämän joukon, ja muistakaamme että sen enemmistöstä on puhe, vhdistää toimimaan ja pitää koossa v i h a. Myöskin viha sosialismia ja sosialistisia laitoksia kohtaan, jota kirjavoittaa mitä raain ja hillittömin pariaus ja vääristely, joka sillä taholla ei tapaa minkäänlaista sulkua n.s. joukon puolelta. Sellainen vain julistetaan 'suoraan puhutuksi'. Sellaisesta 'suoraan puhumisesta' tarvitsee vain viitata aivan viimeisimpiin tänne saapuneisiin "Industrialistin" numeroihin, jotka ovat ikäänkuin tarkotettuja vastauksiksi noihin sovinnontarjouskirjotuksiin.

Älkääkä pojat pitkästykö, jos ette näekään 'joukon' taholta tulevan mitään tuota hillitöntä meikäläisten parjausta vastaan. Ja joukko jota ei ohjaa muu kuin viha ja parjaus, ei voi koskaan sulautua sellaisena joukkona sosialistiseen joukko-liikkeeseen, jota johtaa ja tulee johtaa tiedon asiansa oikeudesta, ja jonka täytyy päästä voittoon silloin kun joukot tulevat tämän opin oikeudellisuudesta tietoiseksi.

Kolmanneksi: Me emme sosialistisena joukkona hävitä tietoisesti puoluettamme, emmekä järjestölaitoksiamme sen takia että saataisiin kokoumus näin perin erilaiseen päämäärään ja erilaisia taistelutapoja omaavien joukkojen kesken, joka silloin olisi luonnollisena seurauksena jos sellainen joukkojen yhdyntä tapahtuisi.

Ja vielä: V. P. esittää, että tämänmoinen yhdyntä olisi saatava senkin takia, että olemme joutuneet sellaiseen yhteiskunnalliseen tilanteeseen, että sen tulisi meidät pakottaa nyt yhteen.

Jos joukko jonka kanssa pitäisi sovitella, olisi niin tietoista että se tämänmoisille seikoille antaisi huomiota, niin eihän se olisi koko rähjäystä alkanutkaan, sillä ei sitä tarvinnut kovin suuri kaukonäkijä olla jo silloin kuin kerran osotettiin. Ei se kelvannut esteeksi silloin, kelpaisiko se sitten nyt? Vai uskooko V. P. todellakin, että tuo joukko on viime vuosien ajalla niin paljon valistunut, että se ottaisi tätä seikkaa huomioonsa? Jos niin, niin V. P. on tullut ajatelleeksi tässä liikaa.

Mutta tässä samalla kun nyt on puhetta sovittelusta ja työväenjoukkojen saamisesta solidaariseksi, niin siinä on kyllä tehtävää joka on otettava meidän huomioon. Me emme saisi käsittääkseni, missään suhteessa väheksyä niitä saavutuksia, mitä I. W. W:n taisteluilla on saavutettu, eikä aina pelotella siihen tunkeutuneilla santarmeilla, sillä niitä ja provokaattoreita on sittenkin osottautunut olevan myöskin A. F. L:ssä, eikähän siihenkään sentään olla kehottamatta liittymään, viittaamalla mitä juudaksia siellä on.

Sen parjaustulvan jota järjestömme ja lehdistömme saakin suomalaisten "radikaalien" taholta, ei saisi missään tapauksessa antaa vaikuttaa hvlieksivästi I. W. W:n unioon, eikä sen taisteluihin. Meidän tulisi antaa tukemme mitä voimme tälle liitolle silloin kun kapitalistit hyökkäävät sitä ja sen jäseniä vastaan, siitä syystä että se pyrkii vähentämään kapitalismin liikevoittoja. Ei myöskään tulisi muodostaa mitään ennakkomielinidettä suomalaisiin "radikaaleihin" nähden yksilöinä, sillä siihen joukkueeseen lukeutuvissa on kieltämättä vakavia, tvvnimielisiä, rehellisiä työväenluokan vapaustaistelijoita, joille on vhtä hyvin sydämenasiana luokkamme voitto, kuin kellä tahansa meistä, eivätkä hvväksy sitä siivotonta puoluetoimintamme räkvtystä, mitä heidän lehtensä avulla vlläpidetään, ollen he kuitenkin voimattomat sitä ehkäisemäänkään, vaikkakin moni heistä tehnee parhaansa sen sakilaisvaiston hävittämiseksi, joka nvkyään on heidän ryhmänsä toiminnan pääasiallisin tunnusmerkki.

Tällä historiallisella hetkellä, jolloin mailman kaikilta kulmilta tulee tietoja sosialismin mahtavasta noususta, pitäkäämme osuutemme kuuluvana säilvttää asiamme tahrattomana, yhtä hyvin hulikanismista kuin "vapaamielisestä" porvarillisuudestakin, astuaksemme tahrattomana taisteluriveirimme milloin hetkemme on lvönvt.

Tätä hetkeä valmistamaan ja vastaanottamaan on tervetullut jokainen työläismies ja -nainen tämän puolueen riveissä, sovinnollisessa yhteistyössä, ken tämän puolueen pyrkimysmäärät omaksuu voittoon saattamisen arvoisiksi.—L.L.

— Kapitalistinen yhteiskunta on kehityksensä viimesellä asteella; se on valtiokapitalismissa joka on hyvin pitkälle kehittynyt tämän sodan aikana.

Miksi kasvatustyö jää unioissa toisarvoiseksi asiaksi

Kasvatustyö ei jää unioissa toisarvoiseksi siksi, etteikö sen arvoa ymmärrettäisi. Usko, että kasvatustyö tahallisesti jätetään tekemättä, lähtee siitä nurinkurisesta ajatuksesta, että uniot muodostuvat kaikki tiedottomimmasta väestöstä, vaikka asianlaita on päinvastainen. Sillä myönnettäköön se tosiasia, että varsinkin tässä maassa on unionistinen väestö juuri se, joka on mitään aikaansaanut työväen olojen korjaamiseksi. Olisiko nyt niin hullusti, että tiedoton väestö taistelee ja saa parannuksia ei ainoastaan omaan asemaansa, vaan koko yhteiskunnan, jos he ovat sitä tiedotonta massaa, ja se osa väestöstä tietoista, joka sivusta tyytvväisenä katselee, eikä muuta aikaansaa kuin taskussa nyrkkiä puristaa ja löytää vikoja kaikissa niissä toimenpiteissä, jotka ovat olleet mistään merkitvksestä työtätekevälle luokalle. Jos se on sitä oikeaa ja yksinomaan autuaaksitekevää tietoisuutta, silloin tahdon kuulua niiden "tiedottomain" unionistien roikkaan. Se kernaasti myönnettäköön, että miljooniin nouseva unionistinen väestö eivät kaikki tunne taloustieteellisiä ongelmia, vaan myönnettäköön samalla, että ei niitä ole miljooniin nousevia taloustieteilijöitä muuallakaan. Luokaamme vain pieni silmävs meidän suomalaisten piskuiseen laumaan tällä mantereella ja pitäkäämme mielessä viime kymmenen vuoden lakkaamatonta agitatsionitvötä, niitä satoja luentoja, sitä mittaamatonta kirjallisuuden määrää, joka on levitetty sille piskuiselle laumalle, ja kun katselemme sitä joukkoa tänä päivänä ja näemme sen olevan auttamattomassa sekamelskassa, valmiina repimään silmät toistensa päästä, kaikkea tätä kun katselee todellisuudessa niin se tiedoton unionistinen väestö alkaa silmissä näyttää koko siedettävältä ja vieläpä ei tee pahaa vaikka luo saman katseen tämän maan sosialisteihin. Kun katselee sitä hajaannusta ja sekamelskaa, niin tulee väkistenkin mieleen sen vanhanmaanpojan sanat, kun hän Matti Kurikan luennoista tuli ja sanoi: "Viisas mies, mutta paljon hullu."

Ensiksi union, ollakseen mikään, täytvv koota jäsenikseen kaikki vississä laitoksessa tai teollisuudessa olevat työläiset, ottaa ne sorkkineen ja sarvineen, sillä ne vähäpätöisemmätkin voivat tehdä työtä ja usein enempi kuin korkeamman tietomäärän omaavat. Ei niitä siis sovi jättää ulkopuolelle järjestöä, paitsi ne mallikelpoiset uniot, jotka kuvittelevat voivansa kasvattaa työläisistä ensin taloustieteilijöitä ja sitten vasta union miehiä. Kuka on koskaan nähnyt kvmmentä taloustieteilijää mahtuvan yhteen unioon? Eihän toki.

Koska union täytvv ottaa jäsenikseen kaikki samassa laitoksessa työskentelevät, niin ovat ne yksimielisiä vain yhdessä asiassa: se on, että yhtymällä unioon he voivat parantaa olosuhteita nyt heti, ja uniolta, voidakseen niitä korjata, se vie kaiken ajan ja voiman, sillä näiden pienten parannusten saanti on unioiden elämisen ehto. Monilla alueilla on tietämättömyys huutavan suuri, onpa siihen määrään asti, että monasti on vaikea saada minkäänlaisia paikallisia toimitsijoita. Yleisten virkailijain tehtävänä on opettaa näitä vasta-alkavia, kuten opettaja ensiluokkalaisia, aina kirjotustaidosta hienompiin parlamentaarisiin "trikkeihin" asti, ja kun kulkee kauemman aikaa järjestyneinä olleiden kokouksissa ja muistelee ensimäisiä kokousvrityksiä, niin täytvv myöntää, että ero on vhtä suuri kuin yöllä ja päivällä. Ensiksi on opittava sitä mitä ensiksi tarvitaan. Ensiksi alkeellisinta yhteistoimintaa, luokkakuria, ine., ja usein tahtookin aika kulua näiden tuiki välttämättömien asiain kanssa aherrellessa. Virkailijat ja toimitsijat, jotka omasta joukosta valitaan, ovat monasti alkeellisilla tietovaroilla varustettuja. Vaan sitäkään ei voi aina välttää. Sittenkin on parasta, että heidät joukko valitsee omasta joukostaan, sillä kokemus on osottanut että ne uniot, jotka ovat toimitsijansa valinneet ulkopuolelta omaa ryhmäänsä, ne ovat aina karikkoon ajaneet ja on niistä muodostunut kamarifilosoofien unioita, vaan ei ammatti- enemmän kuin teollisuusunioitakaan. Tietoiset toimitsijat ja virkailijat unioissa tekevät kaikkensa joukkojen herättämiseksi. Vaan se ei ole päivän työ, kuten jo edellä olen osottanut, sillä on tehtäviä, jotka ovat ensin opittava suorittamaan. Poliittisia katsomuksia ei voi aikuisten päähän nuijalla lvödä. Tähdellisintä onkin ensin saada joukot iäriestymään, kyllä he sitten aikojen kuluessa oppivat kokemuksestakin, kun kysymykset tulevat niin voimakkaiksi, että ne pakottavat yhteistoimintaan, kuten nvt työläiset pakottuvat järjestvmään unioihin uskonnollisista ja poliittisista eroavaisuuksista huolimatta. "Kyllä kissa kynnet löytää, kun puuhun pitää." Voimme hvvällä syvllä sanoa, että Amerikan uniot, ne niin kutsutut "tiedottomat", ovat suorituneet viimeaikaisissa kriiseissä vhtä rvvin kuin minkään muun maan. Jos mittaamme sitä todellisten asiain valossa, niin tämän maan työväestö on vähimmin kuriuutta kärsinyt viime vuosien aikana. Eihän olot ole olleet kehuttavia täälläkään, mutta vähemmän ovat ne olleet täällä kvvneliä ja kärsimyksiä kysyvää kuin missään muualla.

— Toveruudella, Esko.

Lääkäreitä

TOHTORI
Emma Mäki Wickstrom
suomal. lääkäri
214 Medical Bldg., Park & Alder St.
Tunnit: 10—12, 2—4. Tiist-, torstai- ja lauvantai-iltoina 7—8. Telefoont: Main 5193, office;, Marshall 6070, asunto — PORTLAND, ORE.

SUOMALAISET LÄÄKÄRIT
Tri Toivo Forsström
LEIKKAUKSET ERIKOISALANA
— ja —
Tri Werner Lagus
LASTEN TAUDIT ERIKOISALANA
PEXARTH BLDG., ASTORIA
Tunnit: 10-12 e. p. p., 2-4 ja 7-8 i. p. p.
Tel. Office: 230 Tel. Residence:
Tri Forsström 582 Tri Lagus 602-R

DR. CHAS. W. BARR
HAMMASLÄÄKÄRI
Suomalainen tyttö apulaisena.
23 Commercial St. Puhelin 455. Astoria

---

päässä suositellaan ammatillista järjestymistä ja aiotaan esittää edukunnalle ehdotus työsopimuslaiksi maatyöläisille ja palkollisille.

Maanviljelyksen ja sen sivuelinkeinojen kohottamista ja maatalous opetuksen parantamista.

Siinä lyhyesti selosteltuna Suomen sosialidemokratisen puolueen ohjelma ja lähimmät tehtävät. Missä suhteessa se on sukua n.s. "kommunismille" eli "bolshevismille"?

Ei missään, sillä se kauttaaltaan perustuu ja rakentuu luonnolliselle kehitykselle. Se ei missään suhteessa pyri kehityksen edelle, eikä väkivalloin sovelluttamaan jotakin toista omistus tai tuotantomuotoa kuin taloudellinen kehitys ja omistavien sekä omistamattomien luokkien voimasuhteet edellyttävät.

Mutta kommunismihan — ainakin sellaisena kuin sitä Venäjällä nyt yritetään toteuttaa — on aivan toista. Se pyrkii heti kohta täydelliseen yhteisomistukseen ja yhteistuotantoon, huolimatta siitä onko taloudellisia ja yhteiskunnallisia edellytyksiä olemassa eli ei. Ja kun taloudelliset ja muut yhteiskunnalliset edellytykset puuttuvat, aijotaan se saattaa käytäntöön väkivalloin siitäkin huolimatta, että puuttuu se yhteistuotannon tärkein edellytys, joka riippuu työväestä itsestään, nimittäin henkinen kypsyys, kokemus, taito ja tarmo yhteiskunnalliseen tuotantoon.

On ehkä koetettu väittää, että Suomen sosialidemokratinen puolue silloin kuin se lähti aseellisen vallankumouksen tielle, samalla myöskin samalla lähti ajamaan kommunistista vallankumousta. Mutta niin ei suinkaan ollut asianlaita, vaan joutui Suomen työväki aseellisen vallankumouksen tielle aivan toisista syistä. Sehän joutui vallankumouksen tielle ajaessaan sellaisia taloudellisia ja yhteiskunnallisia uudistusvaatimuksia, jotka eivät mitenkään olleet ristiriidassa nykyaikaisen taloudellisen kehityksen kanssa, vaan olisivat olleet toteutettavissa millä ajankohdalla tahansa. Puoluehan julkaisi ohjelmallisen vaatimuksen: "Me vaadimme", jossa ei ollut kuinoatakaan muuta omistusoikeutta syvemmälti koskeavaa kohtaa kuin vaatimus, että torpparit on julistettava viljelemiensä maitten haltioiksi siksi kunnes eduskunta on säätänyt lain torpparien vapauttamisesta. Mutta sekin oli täysin nykyisiin oloihin perustuva ja kysymyksen lopullinen ratkaisu senkin mukaan jätettiin kansaneduskunnalle. Jos Suomen porvaristolla on hitusenkaan kaukonäköisyyttä, niin sovittelujen tiellä olisi päästy niihin päämääriin, joihin Suomen työväestö pyrki ja siten säästytty vallankumouksen tuottamilta kauhuilta. Tässä yhteydessä ei kuitenkaan ole tarpeellista lähteä selostamaan asian sitäpuolta, mistä vallankumous Suomessa todella sai alkunsa, sillä edellä olevakin jo riittää osottamaan sen mistä tässä on kysymys, että Suomen vallankumous ei ollut kommunistinen eikä sen tarkotuksena ollut kommunismiin tähtäävän taloudellisen vallankumouksen toimeenpaneminen.

Ei myöskään Suomen vallankumouksen luoma poliittinen ohjelma missään suhteessa perustunut työväen tai minkään erityisen kansaluokan diktatuuriin tai yksinmääräysvaltaan, ei nk. neuvostovaltaan eikä se muutenkaan ollut päämääriltään sama kuin nk. bolshevismi Venäjällä, vaan pyrki se todenteolla käytäntöön sovelluttamaan kansanenemmistöön nojaavaa demokraattista valtio- ja yhteiskuntajärjestystä. Siitä antaa paraimman todistuksen kansanvaltuuskunnan julkaisema ehdotus Suomen uudeksi valtiosäännöksi, joka ehdotus kauttaaltaan rakentuu parlamenttaaris-demokratiselle pohjalle.

Tämän ehdotuksen mukaan on Suomi oleva tasavalta, jossa kaikki valta kuuluu kansalle jonka edustajana korkeinta valtaa käyttää Suomen kansan eduskunta, valtiosäännön perustuksella ja kansan päätösten mukaan. Samalla kun kansalle myönnetään alotteenteko-oikeus sekä kansaneduskunnan päätösten hylkäämisoikeus, on kansaneduskuntaan nähden sovellutettu sitä parlamenttaarista järjestystä, joka kehittyneimmissä parlamenttaarisissa maissa on jo käytännössä. Ehdotuksen mukaan hoitaa hallitusvaltaa kansaneduskunnalle vastuunalainen "Kansanvaltuuskunta", jonka puheenjohtajana on Suomen Tasavallan Esimies. Kauttaaltaan rakentuu ehdotus nykyaikaisen demokratian vaatimusten pohjalle.

Mitä taas tulee omistusoikeutta koskevaan puoleen, niin ei valtiosäätöehdotus siihen ollenkaan kajoa, vaan jättää sen puolen asiasta niin kuin pitääkin jättää, kokonaan kehityksen muodostaman kansan enemmistön tahdon varaan. Kaikki mitä siitä puhutaan rajoittuu siihen määräykseen, että valtiolla ja muilla julkisilla yhdyskunnilla on oikeus hankkia ja omistaa omaisuutta ja ryhtyä tai ottaa osaa taloudellisiin yrityksiin. Mikä oikeus jo nykyään kaikilla valtioilla on. Ei myöskään mitkään kansanvaltuuskunnan tekemät päätökset anna tukea sille käsitykselle, että kansanvaltuuskunta tai työväen pääneuvosto olisivat omaksuneet kommunistisen ohjelman. Teollisuuslaitoksia eikä pankkeja Suomessa rekviroitu valtion omaisuudeksi, kuten Venäjällä, vaan pantiin niitä välttämättömiä laitoksia käyntiin, joita niiden omistajat eivät suostuneet käyttämään, omistajien tiliin ja siksi kunnes omistajat itse suostuvat niitä käyttämään. Jokaisella liikkeenharjottajalla oli siis täysi oikeus harjottaa tuotantoa ja liiketoimintaa omaan laskuunsa niillä edellytyksillä, jotka kulloinkin voimassa oleva laki edellyttää.

Mitä taas tulee Suomen sosialidemokratian suhtautumiseen Venäjän sosialidemokratiaan ja sen eri suuntiin, niin ei se ole millään julkisella päätöksellä päättänyt asettua yksipuolisesti sen tai tämän ryhmän puolelle vaan tasapuolisesti tunnustanut Venäjällä eri ryhminä toimineet sosialidemokratiset järjestöt veljesjärjestöiksi. Ei missään eikä milloinkaan ole tehty päätöstä että Suomen sosialidemokratia tunnustaa yksinomaan bolshevikit veljespuolueeksi, jonka kanssa se sitoutuu taistelemaan kaikkia toisella kannalla olevia Venäjän sosialidemokratisia työväen järjestöjä vastaan, vaan päin vastoin on tunnustettu niin hyvin menshevikit kuin bolshevikitkin sosialidemokratisiksi veljesjärjestöiksi. Vielä maaliskuun vallankumouksen jälkeen ja vielä senkin jälkeen kuin bolshevikit olivat ottaneet käsiinsä yksinvallan, oli Suomen sosialidemokraattinen puolue yhteydessä kummankin puolueryhmän kanssa ja kun puolueen varoista annettiin avustusta Venäjän puoluejärjestöille, katsottiin että tasapuolisuuden vuoksi oli avustettava kumpaisiakin samalla tavalla.

Se käsitys, että Suomen sosialidemokratia olisi muuttunut kommunistiseksi, on siis kerrassaan väärä. On kyllä totta, että se on joutunut suuressa määrässä bolshevismin vaikutuksen alle ja palvelemaan bolshevismin tarkotuksia jopa siinä määrin, että kaikkia muita Venäjän sosialidemokratisia ryhmiä on katseltu ikäänkuin vastustajia tai luopioita, mutta mitään päätöstä tai sen varjoakaan ei ole, jolla lopullisesti oli Suomen sosialidemokratia sidottu yksinomaan Venäjän bolshevismiin ja sen kohtaloihin. Se bolshevismin valtava nousu ja ne suurisuuntaiset yritykset, joihin bolshevismi Venäjällä ryhtyi ja erittäinkin se repäsevä meininki jolla tätä asiaa ajettiin, oli kyllä omansa houkuttelemaan Suomenkin työväen myötätunnon puolelleen samoin kuin se on kiinnittänyt muidenkin maiden työväen huomion. Mutta sellainen yksipuolisuus, että se samalla olisi luopunut kaikesta yhteistoiminnasta muiden venäläisten sosialistisien järjestöjen kanssa ei mitenkään sovellu Suomen sosialidemokratiselle puolueelle, joka, ainakin toistaiseksi, on yksi eheä ja jakamaton puolue, johon ovat kuuluneet niin hyvin revisionistit kuin jyrkemmätkin ainekset.

Tosin kesällä v. 1917 pidetty puoluekokous muutaman äänen enemmistöllä päätti liittyä nk kansainväliseen Zimmervaldi ryhmään, mutta ei silti luopunut vielä vanhasta Internationalestakaan. Missään muussa suhteessa puoluekokouksen päätökset eivät poikenneet pois vanhojen traditsionien tieltä, vaan oliyat täysin niiden mukaiset.

Ei siis löydy mitään päätöstä eikä selvää tekoa, joka osottaisi että Suomen sosialidemokratia olisi muuttunut kommunistiseksi tai bolshevistiseksi. Sitäpaitsi kommunistisen aatteitten pikaisen toteuttamisen mahdottomuus on Venäjällä tullut niin päivän selvästi näkyviin, ettei se voi suomalaista työläistä pitemmälle houkutella tämän suunnan kannattajaksi, vaan on omansa osottamaan, että suomalaisten on viipymättä palattava vanhalle koetellulle tielle ja sillä kiinteästi pysyttävä. Venäjän bolshevismi ei ole antanut meille yhtään esimerkkiä, jota suomalainen työläinen voisi menestyksellä hyödykseen käyttää, eikä ainoatakaan todellista apua silloin kuin suomalainen työläinen olisi todella apua tarvinnut vaan päinvastoin on suomalainen työläinen Venäjän bolshevismin hyväksi saanut jo uhrata liiankin paljon.

Archangelissa 14-9-18.

O. Tokoi.

— Kansainvälisten asiain järjestämisessä tulisi ensitehtävänä olla Europan yhdysvaltain luominen, se on askel mailman rauhaan.